

Bevezetés

Örömmel adjuk kézbe a *Liturgikus könyv* második kötetét, amely a kazuális és lelkipásztori szolgálatokat tartalmazza.

Formájára nézve folytatja azt a hagyományt, hogy nem a templomi istentiszteletek rendjével közli ezeknek a szolgálatoknak az anyagát, hanem külön kötetben, egy egységnek tartva ezeket az egyházi alkalmakat.

A *Liturgikus könyv* második kötete is úgy készült, hogy az alkotó közösség komolyan vette a korábbi *Agenda* (1963, illetve 1986) örökségét, tekintettel volt a jelen kihívásaira, számba vette az elmúlt évtizedekben bekövetkezett változásokat, megismerte az alulról jövő gyakorlatokat és kísérleteket, figyelt a külföldi testvéregyházak gyakorlatára és a hazai ökumenére. Így az itt található rendek ráépülnek az eddigi gyakorlatra, javítják, csiszolják az ismert formákat és eddig használt szövegeket. Ugyanakkor nyelvi, teológiai és gyakorlati szempontból végrehajtottuk ezeken azokat a változtatásokat, amelyeket indokoltnak és szükségesnek ítéltünk.

Az esketés és temetés rendje ragaszkodik legjobban az 1963-as (illetve 1986-os) *Agendához*. Szövegezésében apró javítások történtek, kimondhatóság szempontjából néhány korrekciót hajtottunk végre, illetve a rubrikákba egyértelmű utasítások kerültek, segítve a szolgálat során jelentkező kérdések és problémák megoldását. A *Liturgikus könyv* második kötetében helyet kaptak az ökumenikus esketési rendek azon részei, amelyek az evangélikus templomhoz kötődnek (evangélikus–katolikus, illetve evangélikus–református pár esketése evangélikus templomban).

A temetési rendek fejezetbe felvettük a temetői istentiszteletet, amely egyházunk jó néhány gyülekezetében elfogadott alkalom. Természetesen figyelembe lehet venni a helyi szokásokat, de a jó meder kialakításához szükség van arra, hogy agendáris mintát kapjon ez a szolgálat is.

Javított és kiegészített textuárium segíti a kazuális szolgálatot végzők igeválasztását. Ezek az igegyűjtemények ajánlások, nem kötelező jellegűek.

A korábbi *Agendában* találhatóknál részletesebben kidolgozottak a lelkipásztori szolgálatok rendjei. Ennek kettős indoka van. Az egyházak közös tapasztalata szerte a világon, hogy az életeseeményekhez kapcsolódó lelkészi szolgálatok egyre nagyobb hangsúlyt kapnak. Igény van a személyes gyónás felelevenítésére is – de ez reformátori örökségünkől és hitvallási iratainkból adódóan is így van rendjén. Ennek rendje segítség lehet a sok tapintatot és nagy koncentrációt igénylő lelkipásztori szolgálatban. Bátorítjuk is a gyülekezeteket, lelkészeket, hogy tudatos felkészítéssel, folyamatos tanítással adják meg a lehetőséget az evangélikus híveknek a személyes gyónás gyakorlatára.

Az egyre inkább elidegenedő mai társadalomban, amelyben tabunak számít a halál gondolata is, fontos, hogy az egyház képviselője (szolgája) ott legyen a távozó mellett, az őt körülvevő családtagok között. Ezért a haldokló és az elhunyt melletti szolgálatok kiemelten fontossá válhatnak. Ehhez a fejezethez is textuárium társul.

Tisztában vagyunk azzal, hogy az egyes gyülekezetekben, egyházmegyékben, bizonyos vidékeken helyi sajátosságokkal lehet és kell számolni. Természetesen ezek figyelembevételére lehetőség van, ugyanakkor fontos, hogy az a *Liturgikus könyv* szellemiségével, teológiai iránymutatásával, egész egyházunkat reprezentáló egységes rendjével ne ellenkezzék.

Legyen áldás a szolgálatokon és a szolgálattelvőkön!

Dr. Hafenscher Károly
a liturgiai bizottság elnöke